

Siyer-i Nebi

Rabbini en iyi tanıyan ve en güzel şekilde tanıtan

Sevgili'nin hayat hikâyesi

Siyer-i Nebi, Rabbini en iyi tanıyan ve insanlara en güzel şekilde tanıtan Efendimizin mübarek hayatıdır. Rabbinin terbiye ettiği yüce ahlak sahibinin, canımızdan ziyade sevdiğimiz ve onu sevmekle Rabbimizin sevgisini kazanabileceğimiz sevgilinin, hem de en sevgilinin hayat hikâyesidir.

Efendimiz aleyhisselam, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Rabbini çokça zikreden müminlerin en güzel örneği, önderi ve rehberidir.¹ O, Kaf dağının ardında yaşayan bir masal kahramanı değil; bizden, içimizden biridir.

O, babasını hiç görememiş bir yetim, annesini çölün ıssız bir köşesine gömmek zorunda kalan ve mezarı başında gözyaşı döken, henüz altı yaşında öksüz kalmış bir çocuktur. Anne ve baba sevgisinden mahrum yaşayanların gözlerinde o mübarek yetim canlanır.

Geçinmek için dağlarda koyun güden kimsesiz bir çoban, dürüstlükten başka sermayesi olmayan genç bir tüccardır O. Baba parası yemeyen ve ekmeğini taştan çıkaran yiğitlerin yüreğinde onun sabrı ve direnci vardır.

O, çevresindeki kötülük ve çirkinliklere karşı kendisini koruyan, bataklığın ortasında tertemiz kalabilmenin mücadelesini veren faziletli bir kimsedir. Asrın manevi çöküntüsüne güzel ahlakıyla meydan okuyanların ve gençliğini Allah yolunda harcayan müminlerin dayanağı, sığınağı ve ideali O'dur.

Efendimizi bir yetim olarak bulup da himaye eden yüce Allah², Kureyş'in en zengin ve en temiz kadını onun karşısına çıkarmıştır. Evlenmeye imkânı olmayan, evliliği aklından dahi geçiremeyen ahlak abidesi, herkesin evlenmek istediği ancak kapısından geri çevrildiği bir hanım efendiyle; Hz. Hatice'yle evlenmiştir.

Allah Teâlâ kendisini seven ve sadece kendisine güvenen kullarını hiçbir zaman yalnız ve yardımcısız bırakmamıştır.

O, hanımı Hatice'nin ardından gözyaşı döken ve ölünceye kadar onu hayırla yâd eden vefalı bir eş, çocukları kucağında vefat eden acılı bir baba, namazda omuzlarına çıkan torunlarını rahatsız etmemek için secdesini uzatan nur yüzlü bir dededir. O kızlarını ayakta karşılayan, torunlarını mescidin kapısında gördüğünde koşup onları kucaklayan, sarılıp bağrına basan, Medine'nin yetim çocuklarına öz babalarını aratmayan sevgi peygamberidir.

Efendimiz, oğulları Kasım ve Abdullah vefat ettiğinde çok üzülmüş, soyunun kesileceğini ve adının yok olmaya mahkûm olacağını söyleyenlere karşı sabır göstermiştir. Oğlu kadar çok sevdiği Zeyd bin Harise şehit düştüğünde hıçkırma hıçkırma ağlamış, kızları ve torunları gözleri önünde can vermiştir. Ömrünün son günlerinde üzerine titrediği ve çok sevdiği küçük yavrusu İbrahim can çekişirken, Uhud dağına bakmış: "Ey Uhud dağı, şu yaşadığım acı ve ızdırabı sen taşıyamaz ve paramparça olurdun" diyerek yüreğindeki yarayı ifade etmiştir. Ancak hiçbir zaman Rabbine isyan etmemiş, Uhud dağından çok daha güçlü olmanın mücadelesini vermiştir.

Aradan geçen yıllar ona ebter diyenleri tarihin karanlıklarına gömmüş, yetişen nesiller, minarelerden yükselen sesler Rabbini çok seven aziz peygamberi hiçbir zaman unutmamıştır.

Yavrularını, sevdiklerini, kendilerini hayata bağlayan şeylerini kaybedenler hep O'nu düşünmüş, Allah'tan geldik ve O'na döneceğiz demişlerdir.

O, Allah'ın mesajını kullarına anlatan ve açıklayandır."Siz ateşe düşmek istiyorsunuz, ben ise kuşaklarınızdan tutup sizi korumaya çalışıyorum" diyendir.Kendisine taş atanlara, dişlerini kıranlara ve işkence edenlere dua eden, onların bağışlanması için geceleri gözyaşı dökendir.

O, bizim içimizden biri, sıkıntıya uğramamıza üzülen, bizim için endişe eden, bize şefkat ve merhamet gösterendir. O, ben sizin babanız gibiyim, diyerek bizi kendisinden ayırmayan, omzunda kerpiç taşıyan, açlıktan midesine taş bağlayandır.

O, Allah'ın üzerine yemin ettiği yüce hayatın sahibi, ilahi kelamın ete kemiğe bürünmüş halidir. Onu sevmek, ona tâbi olmak, onun davasını anlayabilmek onun hayatını en güzel şekilde öğrenmekle mümkündür. Siyer-i Nebi Rabbimizin rahmetine, efendimizin şefaatine ulaştıran pek mübarek bir ilimdir. Ashab-ı kiramı takip eden nesil Efendimiz ve arkadaşlarının

hayatını Kuran öğrenir gibi öğrenmiş ve çocuklarına titizlikle öğretmişlerdir. Zira onu tanımayan, mücadelesini bilmeyen kimseler pek çok hayırdan mahrum kalmıştır.

Hız. Peygamber vefat ettiği günün sabahında ayağa kalkıp namaz kılmakta olan ashabını seyretti. Onların namaz kılışı ve cemaate verdikleri önem onun gül yüzünü tebessümle doldurdu. Müslümanların aklında kalan son görüntü işte o gülümseme oldu. Bu site onun yüzündeki bu tebessümü bir nebze daha arttırmak üzere hazırlandı.

1-Ahzâb Sûresi 21.Ayet

2-Duha Sûresi 6.Ayet

3-İbn Sa'd, c. 1, s. 139t

4-Bakara Sûresi 156.Ayet

5-Nahl Sûresi 44.Ayet

6-Müslim, Fezâil 19; Rikâk 26; Tirmizî, Edeb 82

7-Tevbe Sûresi 128.Ayet

8-Sünen-i Ebû Davud, c.I, Hadîs No: 8; Muvatta, Kible 1; Ahmed İbn-i Hanbel, II,247, 250

9-Hicr Sûresi 72.Ayet

Derleyen: Ömer Faruk KARA

Din Kült.ve Alk.Bilg. Öğretmeni